

Raspored misnih nakana (12.2. – 19.2.)

12.2. NEDJELJA, 6. KROZ GODINU

SV. MISA RANA ŽUPNA – 8:00 h

SV. MISA POLDANJA – Josip Ister – 10:00 h

SV. MISA U ČRNCU – 11:45 h

13.2. PONEĐJELJAK (Kastor, Božidarka)

Luka Tkalčec (god.); Josip, Magda, Matija, Luka i Petar Horvatić – 7:00 h

14.2. UTORAK (Valentin, Zdravka)

Marija Hrebak (god.), Stjepan, Terezija i Gašpar Hrebak – 7:00 h

15.2. SRIJEDA (Vitomir)

Mirko Ciglar; Josip i Ana, Ob. Melnjak – 18:00 h (**Jalkovec**)

16.2. ČETVRTAK (Julijana)

Franjo Cepanec, (god.) i Kata; Ivkica, Marija i Juraj Bogović; Ob. Beli i Loparić – 7:00 h

17.2. PETAK (Teodor, Darko)

Vladimir Kučar, Nevenka i Valent – 18:00 h (**Jalkovec**)

18.2. SUBOTA (Simeon)

Ankica Bogović, (god.) – 7:00 h

19.2. NEDJELJA, 7. KROZ GODINU

SV. MISA RANA ŽUPNA – 8:00 h

SV. MISA POLDANJA – Đuro, Stjepan i Jelena Conar (god.) – 10:00 h

SV. MISA U ČRNCU – 11:45 h

NAŠI DOBROTVORI:

Obitelj Vnuk, B. Radića 29, Jalkovec, 200 kn

Ivan Vrček, S. Tomaškovića 17, Jalkovec, 200 kn

Ana Vrček, B. Radića 150, Jalkovec, 100 kn

Obitelj Martinuš, S. Tomaškovića 8, Jalkovec, 400 kn

Pet anonimnih obitelji zajedno 900 kn

Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije

Trg Ivana Perkovca 38

42000 Varaždin

042/240-998

www.zupa-biskupec.com

zupnik@zupa-biskupec.com

Zvonar – Milan Fotak: 042/241-809

Radno vrijeme Župnog ureda

PON 7:30 – 9:00

UTO 7:30 – 9:00 i 18:00 – 19:00

SRI 8:30 – 10:00

ČET 7:30 – 9:00 i 18:00 – 19:00

PET 17:00 – 18:00

U HITNIM SLUČAJEVIMA ODMAH NAZOVITE ŽUPNI

URED NA BROJ 240-998 ILI NA MOB. 099/691 53 92



Od 12. veljače do 19. veljače (2012. god.)

MISAO UZ ŠESTU NEDJELJU KROZ GODINU

Dragi župljani!

Kome najviše vjerujemo u današnje vrijeme? Jedni će odgovoriti novinama i televiziji, drugi prijateljima, neki možda uvjerljivim političarima, a neki ne vjeruju nikome osim samome sebi. Koja je posljedica vjerovati nekome? Vrlo velika. Onaj kome vjerujemo utječe na naš način razmišljanja i djelovanja. On na neki način postaje naš učitelj, a njegov život postaje mjerilo našega vlastitoga života. Pobožni ljudi grada Kafarnauma vjerovali su u Isusa. Ili bolje rečeno, vjerovali su Isusu, tj. dopustili su da Isus bude njihov učitelj. Sama Isusova pojava bila je nešto nesvakidašnje. On je učio kao **onaj koji ima vlast, a ne kao pismoznanci**. Jer, pismoznanci su naučavali površno i izvanjski; suvremenim rječnikom rečeno, oni su profesionalno odrađivali svoj posao. Jedini je problem da očito ni oni sami nisu vjerovali u istinitost vlastitih riječi. To se onda odražavalo i u njihovom životu, što je dovelo do klasičnoga primjera licemjerja – **jedno su govorili, a drugo činili**. Isus nije bio takav. Njegova djela su se poklapala s Njegovim naukom, s Božjim naukom. Primjerom vlastitoga života Isus je pokazao da je moguće izvršavati Božji Zakon, a istovremeno biti slobodan. Zbog toga je bio dobro prihvaćen od strane običnih, priprostih ljudi kojima je već bilo preko glave slušati i gledati glumu pismoznanaca. Drugo je pitanje koliko je od tih ljudi iz Kafarnauma koji su bili **zaneseni Isusovim naukom** zaista i povjerovalo u Isusa, da je On Sin Božji? Očito jako malo. Nešto kasnije u Evanđelju po Mateju nailazimo na ove Isusove riječi: **I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su se u Sodomi zbilja čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas. Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi** (Mt 11, 23-24). Stanovnici Kafarnauma lako su se zagrijali za Isusov nauk; ali kada ga je trebalo zaživjeti u vlastitom životu, tu su se očito brzo ohladili. Oni, dakle, nisu istinski povjerovali u Isusa, nego samo prigodno – dokle im je to odgovaralo.

Vratimo se sada na početak i iskreno si odgovorimo: **kome ja vjerujem? Tko je moj učitelj i mjerilo mojega života?** Za nas vjernike odgovor bi trebao biti jasan: **Ja vjerujem Isusu. On je moj učitelj**. Koliko je to zapravo tako, odgovorimo si po svojoj savjesti. Vjerujem da smo i mi često zaneseni riječima što ih čitamo u Svetom pismu. Još nas više nadahnjuju mnogi sveti koji su u svojem životu činili velika djela. A zaboravljamo ono najvažnije: svi oni učinili su samo jedno veliko djelo – otvorili su svoje srce Bogu. Sve ostalo činio je Bog po njima. Otvorimo i mi svoje srce Bogu i dopustimo Mu da nas Njegov nauk dotakne i mijenja. Ali ne trenutno i prolazno poput stanovnika Kafarnauma, nego iskreno i trajno.

Tomislav



Brak na kušnji

Druga nedjelja u mjesecu veljači posvećena je braku. Razlog za to je vrlo jasan: brak je u današnje vrijeme zbog raznih utjecaja na velikoj kušnji. Za mnoge mlade on danas ne predstavlja ništa više od običnog ugovora koji traje tako dugo dok su obje strane zadovoljne. Kad jednom zadovoljstvo prestane, pristupa se razvrgnuću ugovora, tj. brakorazvodnoj parnici. U cijeloj priči jedino Crkva „radi problem“ jer ne želi ići ukorak s vremenom. Naime, Crkva još uvijek širi nauk iz tamo nekog davno minolog stoljeća, da je brak sveti sakrament kojega nije moguće jednostavno poništiti. Jednom valjano sklopljen, crkveni brak traje sve do smrti jednoga od bračnih drugova. Stvarno, nauk barem iz 19. stoljeća. Nemojte misliti da je vaš privremeni župnik poludio. On vam samo prenosi način razmišljanja većine „suvremenoga i naprednoga čovječanstva“. **Jao vašem privremenom župniku ako evanđelja ne navješćuje!**

A evanđeoska istina je ova: brak je sveta ustanova između muškarca i žene. U Božjem planu stvaranja muškarac i žena u potpunosti se ostvaruju jedino u braku u kojem, po spolnom sjedinjenju, postaju jedno tijelo. Baš zbog toga muž i žena, ukoliko su vjernici, moraju jedno drugome biti na drugom mjestu. Naravno, prvo mjesto u životu svakoga vjernika trebalo bi biti rezervirano za Boga. U trenutku kada na ljestvici važnosti mjesto muža ili žene zauzme netko drugi, čak i zajednička djeca, ili pak nešto drugo, brak polako počinje gubiti svoj smisao. Ovdje bih svratio pozornost na razliku između braka i obitelji, pa će mnoge stvari biti jasnije. **Brak je**, prema II. vatikanskom koncilu, **intimna zajednica života i ljubavi između muškarca i žene koju je Bog utemeljio i providio vlastitim zakonima i blagoslovom**. Obitelj pak, osim bračnoga para, uključuje još barem jednu osobu, uglavnom dijete. Ako je brak uspostavljen samo zbog djece ili pak zbog bilo kojeg drugog razloga, jasno je da traje tako dugo dok su djeca prisutna.

Današnja nedjelja braka želi svim bračnim parovima posvijestiti upravo tu veliku istinu: da su muž i žena jedno drugome najvažniji. Ako to nije tako, prije ili kasnije brak će postati mjesto mučenja, a u Božjoj zamisli on je mjesto potpunoga ispunjenja smisla života. To je istina evanđelja koju ne može promijeniti nikakav ljudski zakon koji često puta obezvjeđuje svetost braka i želi ga svesti na čisto ljudsku ustanovu.

Za kraj jedan mali poticaj svima vama koji ste u braku. Možda će čudno izgledati jer daje ga jedan svećenik koji, naravno, nije oženjen. Dragi bračni parovi, nemojte se sramiti javno iskazati svoju ljubav. Izmijenite poljubac, budite radosni, prošećite ulicom ruku pod ruku. I ono najvažnije: ne štedite na vremenu koje darujete jedno drugome. Tako ćete zaista biti živa i hodajuća slika ljubavi kojom Krist ljubi svoju Crkvu.

Tomislav

PRVA PRIČEST I KRIZMA U NAŠOJ ŽUPI

Ove godine najprije na red dolaze naši kandidati za Krizmu. Oni će ovaj sakrament i snagu Duha Svetoga primiti u subotu, 21. travnja u 10 sati. Ovo veliko slavlje predvodit će naš biskup, mons. Josip Mrzljak.

Naši kandidati za Prvu Pričest po prvi puta će pristupiti oltaru Gospodnjem u nedjelju, 20. svibnja u 10 sati.

I jedne i druge preporučujemo u Vaše molitve, kako bi primanje ovih sakramenata za njih bilo plodonosno.

HVALOSPJEV LJUBAVI

Kad bi sve jezike ljudske govorio i anđeoske, a ljubavi ne bih imao,
bio bih mjed što ječi ili cimbal što zveči.

Kad bih imao dar prorokovanja i znao sva otajstva i sve spoznaje; i kad bih imao svu vjeru da bih i gore premještao, a ljubavi ne bih imao - ništa sam.

I kad bih razdao sav svoj imutak i kad bih predao tijelo svoje da se sažeže, a ljubavi ne bih imao – ništa mi ne bi koristilo.

Ljubav je velikodušna, dobrostiva je ljubav, ne zavidi, ljubav se ne hvasta, ne nadima se; nije nepristojna, ne traži svoje, nije razdražljiva, ne pamti zlo; ne raduje se nepravdi, a raduje se istini; sve pokriva, sve vjeruje, svemu se nada, sve podnosi.

Ljubav nikad ne prestaje.

UMRLI



8. 2. 2012. Agata Kozulić, r. Grudiček
9. 2. 2012. Ivan Šeštanj